

Αριθμός 4/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές της πλήρους Ολομέλειας: Βασίλειο Πέππα, Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, Ιωάννη Γιαννακόπουλο, Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Γεώργιο Σακκά, Χρυσούλα Παρασκευά, Αγγελική Αλειφεροπούλου, Γεώργιο Λέκκα, Πηνελόπη Ζωντανού και Μαρία Χυτήρογλου, Αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου, Δημητρούλα Υφαντή, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Ευγενία Προγάκη, Ειρήνη Καλού, Σοφία Ντάντου, Χρήστο Βруνιώτη, Δημήτριο Γεώργα, Δημήτριο Τζιούβα, Δήμητρα Κοκοτίνη, Γεώργιο Χοϊμέ - Εισηγητή, Αβροκόμη Θούα, Νικήτα Χριστόπουλο, Πέτρο Σαλίχο, Ιωάννη Φιοράκη, Ιωάννη Μπαλιτσάρη, Γεώργιο Παπαηλιάδη, Γεώργιο Μιχολιά, Ναυσικά Φράγκου, Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου, Μαρία Γκανιάτσου, Μαρία Τζανακάκη, Νικόλαο Πιπιλίγκα, Γεώργιο Αποστολάκη, Αρετή Παπαδιά, Κωνσταντίνο Πιπταρά, Γεώργιο Παπανδρέου, Αντιγόνη Καραϊσκού - Παλόγου, Κυριάκο Οικονόμου, Ευφροσύνη Καλογεράτου - Ευαγγέλου, Αναστασία Περιστεράκη, Βασιλική Μπαζάκη - Δρακούλη, Σοφία Τζουμερκιώτη, Γρηγόριο Κουτσοκώστα, Λουκά Μόρφη και Γεώργιο Δημάκη, Αρεοπαγίτες, (κωλυομένων των λοιπών δικαστών της σύνθεσης).

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 16 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Νικολάου Παντελή, (κωλυομένης της Εισαγγελέως Ξένης Δημητρίου - Βασιλοπούλου) και της Γραμματέως Αγγελικής Ανυφαντή για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ: Του αναιρεσείοντος: Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου.

Των κληθισών από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου: 1) ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "... " με δ.τ. "... Α.Ε." που εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους της Βασιλική Λινάρδου και Πλάτωνα Νιαδή, που κατέθεσαν προτάσεις, και 2) Ξ. Μ., δικηγόρου, ως συνδίκου της σε πτώχευση τελούσης Α.Β.Ε.Ε. με την επωνυμία "... ΑΕΒΕ" και με το διακριτικό τίτλο "...", η οποία παραστάθηκε αυτοπροσώπως και κατέθεσε

προτάσεις. Της προσθέτως παρεμβαίνουσας υπέρ της υπέρ του νόμου αίτησης αναίρεσης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου: ανώνυμης εταιρείας με την παλιά επωνυμία "... ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και ήδη μετονομασθείσης σε "... ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ" που εδρεύει στο ... και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους της Ιωάννη Μαντζουράνη, Κλεάνθη Ρούσσο και Νικόλαο Κανελλόπουλο, που κατέθεσαν προτάσεις.

Κατά την εκφώνηση των ονομάτων των διαδίκων, που παραστάθηκαν όπως σημειώνεται παραπάνω, οι πληρεξούσιοι της 1ης κληθείσας από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου ζήτησαν την αναβολή της συζήτησης της υπόθεσης διότι έχει ασκηθεί για το ίδιο θέμα, αίτηση αναίρεσης κατά της ίδιας απόφασης του Εφετείου Αθηνών (967/2017), της οποίας εκκρεμεί ο προσδιορισμός. Για το ζήτημα της αναβολής το λόγο έλαβαν και οι λοιποί ως άνω πληρεξούσιοι, οι οποίοι δεν συναίνεσαν.

Το Δικαστήριο διασκέφθηκε επί της έδρας με τη συμμετοχή και της Γραμματέως και διά του Προέδρου του απέρριψε το αίτημα της αναβολής. Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 30-1-2015 τριτανακοπή της "... Α.Ε." κατά της συνδίκου της πτώχευσης της "...", Ξ. Μ., που κατατέθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάσθηκε με την από 10/11/2015 πρόσθετη παρέμβαση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "... ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ".

Εκδόθηκε η 286/2016 εν μέρει οριστική και εν μέρει μη οριστική απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου και η 967/2017 οριστική απόφαση του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση, υπέρ του νόμου, της τελευταίας απόφασης ζήτησε ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου με την από 13/6/2017 αίτησή του, η οποία εισήχθη προς συζήτηση στην Πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου με το με αριθμό 138/2017 κοινό πρακτικό της Προέδρου και της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, επειδή τίθεται νομικό ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων, αφού έλαβαν, κατά σειρά, το λόγο από τον Πρόεδρο, ανέπτυξαν και προφορικά τους σχετικούς ισχυρισμούς τους, οι οποίοι αναφέρονται και στις προτάσεις τους. Οι πληρεξούσιοι της "... Α.Ε." ζήτησαν να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και οι λοιποί να γίνει δεκτή.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο, ζήτησε την υπέρ του νόμου αναίρεση της πιο πάνω απόφασης, κατά τα άρθρα 559 αρ. 1 και 557 του Κ.Πολ.Δ. Κατόπιν αυτών ο Πρόεδρος έδωσε εκ νέου το λόγο στους πιο πάνω πληρεξούσιους των διαδίκων, οι οποίοι αναφέρθηκαν σε όσα προηγουμένως είχαν αναπτύξει.

Κατά την 15η Φεβρουαρίου 2018, ημέρα που συγκροτήθηκε το Δικαστήριο τούτο προκειμένου να διασκεφθεί για την ανωτέρω υπόθεση, ήταν απόντες οι Αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου Γεώργιος Σακκάς, Χρυσούλα Παρακευά και Πηνελόπη Ζωντανού και οι Αρεοπαγίτες Δημητρούλα Υφαντή, Χρήστος Βруνιώτης, Δημήτριος Γεώργας, Δήμητρα Κοκοτινή, Ιωάννης Φιοράκης, Ιωάννης Μπαλιτσάρης, Γεώργιος Παπαηλιάδης, Νικόλαος Πιπιλίγκας, Βασιλική Μπαζάκη - Δρακούλη και Γρηγόριος Κουτσοκώστας, οι οποίοι είχαν δηλώσει κώλυμα αρμοδίως. Παρά ταύτα, παρισταμένων, πλην αυτών, πλέον των είκοσι εννέα (29) μελών εκ των συμμετασχόντων στη συζήτηση την υπόθεσης, κατ' άρθρο 23 παρ.2 του ν. 1756/1988, όπως ισχύει με την τροποποίηση με το άρθρο 44 του ν. 3659/2008, το Δικαστήριο είχε την εκ του νόμου απαρτία για να διασκεφθεί.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 557 ΚΠολΔ, "Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται να ζητήσει την αναίρεση υπέρ του νόμου κάθε απόφασης, ακόμη και αν δεν μπορούν να ασκήσουν αναίρεση κατά της απόφασης αυτής οι διάδικοι, για κάθε λόγο και χωρίς περιορισμό προθεσμίας. Η απόφαση που εκδίδεται για την αναίρεση αυτή δεν παράγει αποτελέσματα για τους διαδίκους, εκτός αν στηρίζεται σε υπέρβαση δικαιοδοσίας ή έλλειψη καθ' ύλην αρμοδιότητας". Με τη διάταξη αυτή που έχει δικαιολογητικό λόγο την προστασία του δημόσιου συμφέροντος και την εξασφάλιση της πάγιας και ομοιόμορφης εφαρμογής των νόμων επιτρέπεται στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου η άσκηση αναίρεσης κατά κάθε απόφασης και για κάθε λόγο αναίρεσης από τους προβλεπόμενους στον ΚΠολΔ, χωρίς περιορισμό από προθεσμία και, κατά κανόνα, χωρίς να παράγει αποτελέσματα και για τους διαδίκους, με εξαίρεση τις προαναφερόμενες δύο περιπτώσεις. Η υπέρ του νόμου αναίρεση έχει λόγο ύπαρξης κυρίως κατά των αποφάσεων που δεν υπόκεινται σε αναίρεση από τους διαδίκους, αφού στις λοιπές περιπτώσεις παρέχεται η δυνατότητα στους τελευταίους να φέρουν το ζήτημα ενώπιον του ακυρωτικού. Τέλος, η επίλυση του νομικού ζητήματος από το προς τούτο ανώτατο δικαστήριο, που συνιστά εκπλήρωση της νόμιμης αποστολής του και μάλιστα κατά τρόπο

ανταποκρινόμενο στην επιταγή της ταχείας και αποτελεσματικής παροχής δικαστικής προστασίας (άρθρο 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ που κυρώθηκε, εκ νέου, με το ν.δ. 53/1974), δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπίτρεπτη επέμβαση στο δικαιοδοτικό έργο των δικαστηρίων της ουσίας, στα οποία, αντιθέτως, προσφέρει ερμηνευτική βοήθεια (ΑΠ Ολομ., 26/2000, 13/1999). Επομένως, είναι παραδεκτή η κρινόμενη, από 13-6-2017, αίτηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για αναίρεση, υπέρ του νόμου, της προσβαλλόμενης 967/2017 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (που δεν υπόκειται σε αναίρεση από τους διαδίκους, κατά το άρθρο 152 παρ.4 εδάφ. β' του ν. 3588/2007), κατά το μέρος της που αφορά την ακυρότητα της εκποίησης των αναφερόμενων σημάτων της πτωχής εταιρείας ("...") που έγινε στις 2-2-2015, επειδή, κατά την κρίση του Εφετείου, αρμόδιο να δώσει την άδεια για την πτωχευτική εκποίηση εμπορικού σήματος πτωχής εταιρείας είναι το πτωχευτικό δικαστήριο, κατ' αναλογική εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 1022 επ. ΚΠολΔ, και δεν αρκεί η σχετική άδεια του εισηγητή της πτώχευσης δικαστή. Η εν λόγω αίτηση εισάγεται στην Πλήρη Ολομέλεια του Δικαστηρίου τούτου, με το από 28-6-2017 κοινό πρακτικό της Προέδρου και της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, με το οποίο κρίνεται ότι με την αίτηση αυτή τίθενται νομικά ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 563 παρ. 2 και 3 ΚΠολΔ και 23 παρ. 2 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών, που κυρώθηκε με το ν. 1756/1988, όπως ισχύει μετά το ν. 2331/1995 (άρθρο 16 παρ. 1 αυτού), ενώ οι ενδιαφερόμενοι διάδικοι ("... Α.Ε.", Ξ. Μ. ως σύνδικος και "... Α.Ε.") κλήθηκαν από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, έστω και αν ο αναιρετικός λόγος δεν αναφέρεται σε υπέρβαση δικαιοδοσίας ή έλλειψη καθ' ύλην αρμοδιότητας, να παραστούν στη συζήτηση (άρθρ. 572 παρ.2 ΚΠολΔ), κατά την οποία και παραστάθηκαν. Από τη διάταξη του άρθρ. 80 ΚΠολΔ που ορίζει ότι, αν σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων τρίτος έχει έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος διάδικος, έχει δικαίωμα, έως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση για να υποστηρίξει το διάδικο αυτόν, προκύπτει ότι η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί για πρώτη φορά και στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Από την ίδια διάταξη, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρ. 68 του ίδιου Κώδικα που ορίζει ότι δικαστική προστασία έχει δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον, προκύπτει περαιτέρω ότι αναγκαία διαδικαστική προϋπόθεση για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης είναι να υπάρχει έννομο συμφέρον στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος, το οποίο υφίσταται όταν με αυτή μπορεί να προστατευθεί δικαίωμά του ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης. Πρέπει, όμως, ο

παρεμβαίνων τόσο ως προς το δικαίωμά του όσο και ως προς τη δημιουργία σε βάρος του υποχρέωσης να απειλείται από τη δεσμευτικότητα, την εκτελεστικότητα ή ανάλογα από τις τυχόν αντανακλαστικές συνέπειες της απόφασης που θα εκδοθεί. Έτσι, δεν αρκεί για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης το γεγονός ότι σε εκκρεμή μεταξύ άλλων δίκη πρόκειται να λυθεί νομικό ζήτημα που θα ωφελήσει ή θα βλάψει τον προσθέτως παρεμβαίνοντα σε συναφή διαφορά του με κάποιον από τους διαδίκους ή τρίτο, που είναι ή πρόκειται να καταστεί επίδικη, αλλά απαιτείται η έκβαση της δίκης στην οποία παρεμβαίνει να θίγει από την άποψη του κρινόμενου νομικού ή πραγματικού ζητήματος τα έννομα συμφέροντά του (ΑΠ Ολομ., 17/2015, 12/2013, 11/2011). Ως εκ τούτου, τέτοιο έννομο συμφέρον για την άσκηση πρόσθετης παρέμβασης, που κρίνεται με βάση τις γενικές αρχές, δεν υφίσταται σε περίπτωση άσκησης αναιρέσεως από τον Εισαγγελέα υπέρ του νόμου (με εξαίρεση τις δύο πιο πάνω περιπτώσεις, οι οποίες, όμως, δεν αφορούν στην επίδικη υπόθεση), διότι με την παραδοχή της αναιρέσεως αυτής δεν δημιουργείται καμία απειλή των έννομων συμφερόντων (δικαιωμάτων) του προσθέτως παρεμβαίνοντος, ώστε να δικαιολογείται η παρέμβασή του για αποφυγή του κινδύνου τούτου. Το ζήτημα, εξάλλου, της παράστασης αυτών στην οικεία δίκη δεν θίγεται, αλλά ρυθμίζεται με τη διάταξη του άρθρου 572 παρ.2 ΚΠολΔ. Το γεγονός ότι ενδεχομένως με την αναιρέση της απόφασης κλονίζεται έντονα η πειστικότητα αυτής δημιουργεί ίσως ηθικό συμφέρον του ενδιαφερόμενου διαδίκου, αυτό όμως δεν δικαιολογεί την παρέμβασή του, γιατί το υπόψη συμφέρον δεν είναι έννομο, αφού το δεδικασμένο της απόφασης, ακόμη και αν αναιρεθεί, διατηρεί ακέραιη την ισχύ του, όπως έχει προαναφερθεί. Με βάση αυτά, είναι απαράδεκτη η πρόσθετη παρέμβαση, που άσκησε με το από 16-10-2017 αυτοτελές δικόγραφο η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία "... Α.Β.Ε.Ε.", υπέρ του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, προς υποστήριξη της υπό κρίση αίτησης αναιρέσεως. Με τις διατάξεις των άρθρων 77 και 146 του νόμου 3588/2007 (Πτωχευτικού Κώδικα, εφεξής ΠτωχΚ), [ο οποίος εφαρμόζεται στις πτωχευτικές διαδικασίες που άρχισαν μετά τις 16-9-2007, κατά τα άρθρα 182 παρ.1 και 180 αυτού, ως προς τις οποίες, αν είναι, βέβαια, εκκρεμείς, εξακολουθεί να εφαρμόζεται και μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4446/2016 "Πτωχευτικός Κώδικας..." (ΦΕΚ 240/Α/22-12-2016), κατά τις διατάξεις του άρθρου 13 παρ.1 και 2 εδάφ.β' και δ' του τελευταίου αυτού νόμου], ορίζονται τα εξής: "1. Μετά την περάτωση της απογραφής, ο σύνδικος για την αντιμετώπιση των τρεχουσών αναγκών απευθύνεται προς τον εισηγητή και ζητεί από αυτόν να του επιτρέψει την πώληση των εμπορευμάτων και των κινητών εν γένει της πτώχευσης, εφόσον δεν

προβλέπεται ότι μπορεί να επιτευχθεί η διατήρηση της επιχείρησης ή η εκποίησή της ως σύνολο. 2. Ο οφειλέτης ειδοποιείται πάντοτε για το αίτημα αυτό του συνδίκου και δικαιούται να προβάλλει τις τυχόν αντιρρήσεις του ενώπιον του εισηγητή εντός των τριών (3) επόμενων ημερών από την ειδοποίησή του. Με τον ίδιο τρόπο ειδοποιείται και ακούγεται και η επιτροπή πιστωτών. 3. Στην άδεια του εισηγητή ορίζεται, αν τα εν λόγω εμπορεύματα και κινητά θα πωληθούν ως σύνολο, είτε κατά κατηγορίες, είτε και διακεκριμένα κάθε πράγμα. Περίληψη της άδειας εκποίησης που περιέχει τη φύση και την ποσότητα των πραγμάτων, την εκτιμηθείσα αξία τους, την τιμή πρώτης προσφοράς και τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο της εκποίησης, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών δέκα (10) ημέρες πριν την ημέρα της εκποίησης και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή. Ο εισηγητής μπορεί να διατάσσει και πρόσθετες δημοσιεύσεις. 4. Η πώληση γίνεται από τον σύνδικο ενώπιον του εισηγητή, με ανοικτές προσφορές των ενδιαφερομένων και υπόκειται στην έγκριση του εισηγητή, ο οποίος δεν επιτρέπει τη σύναψη της πώλησης, αν κρίνει ότι η τιμή που προσφέρθηκε από τον πλειοδότη είναι ασύμφορη και ότι με την επανάληψη της διαδικασίας προβλέπεται να επιτευχθεί μεγαλύτερο τίμημα" (άρθρ. 77) και "1. Εάν μέχρι την ένωση δεν έχουν εκποιηθεί όλα τα κινητά και εμπορεύματα της περιουσίας του οφειλέτη κατά τις διατάξεις των άρθρων 67 και 84 του παρόντος κώδικα, αυτά που έχουν απομείνει εκποιούνται κατά τη διαδικασία του άρθρου 77, χωρίς την τήρηση της διατυπώσεως της παραγράφου 2 αυτού. Η άδεια του εισηγητή κοινοποιείται στους πιστωτές που έχουν εμπράγματη ασφάλεια. 2. Κατά τον πλειστηριασμό ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 149, στην άδεια δε του εισηγητή ορίζεται ο χρόνος εξόφλησης του τιμήματος και παράδοσης των κινητών στον πλειοδότη" (άρθρ. 146 - Εκποίηση κινητών, που υπάγεται στο όγδοο κεφάλαιο "Η εκκαθάριση της περιουσίας του οφειλέτη και η διανομή" και στην υπό στοιχ. ΙΙΙ ενότητα "Η εκποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων του οφειλέτη"). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, ότι στο στάδιο της ένωσης των πιστωτών η εκποίηση των κατ' ιδίαν κινητών πραγμάτων της πτωχευτικής περιουσίας διενεργείται κατόπιν άδειας του εισηγητή δικαστή που χορηγείται στον σύνδικο κατόπιν σχετικού αιτήματος του. Ο εισηγητής αποφασίζει σχετικά με τον τρόπο πώλησης, δηλαδή με συμφωνία ή με πλειστηριασμό, ως σύνολο ή χωριστά κάθε πράγμα, αφού ακουστεί ή προσηκόντως κλητευθεί ο οφειλέτης (και πριν από την ισχύ του νόμου 4446/2016 και η επιτροπή πιστωτών - βλ. ήδη άρθρ. 3 παρ. 13 του νόμου αυτού), ενώ απαιτείται η δημοσίευση περίληψης της άδειας αυτής του εισηγητή στο πιο πάνω έντυπο δέκα ημέρες πριν από την εκποίηση και τοιχοκόλλησή της

στο γραφείο του. Αν με την πράξη του εισηγητή οριστεί η εκποίηση να γίνει με δημόσιο πλειστηριασμό, έχει εφαρμογή η περαιτέρω διαδικασία του άρθρου 1021 ΚΠολΔ για τον εκούσιο πλειστηριασμό. Ο χαρακτήρας, πάντως, της εκποίησης είναι αναγκαστικός, δηλαδή δικαστηριακή αναγκαστική εκποίηση, και αποτελεί δικαιοπραξία, όχι του ιδιωτικού, αλλά του δημόσιου δικαίου, αφού η πτώχευση, πράξη για επιτυχία του σκοπού της οποίας αποτελεί και η εκποίηση αυτή, συνιστά, όπως θα εκτεθεί και στη συνέχεια, ειδικό τρόπο συνολικής συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης. Το άρθρο 146 ΠτωχΚ παραπέμπει στις διατάξεις αυτού των άρθρων 67 (εκποίηση πραγμάτων που υπόκεινται σε φθορά κ.λπ.), 84 (τρόπος εξακολούθησης των εργασιών της πτώχευσης μετά το πέρας της επαληθεύσεων) και 77 (ως προς τη διαδικασία της εκποίησης που θα ακολουθηθεί, χωρίς την τήρηση της διατύπωσης της παραγράφου 2 που προβλέπει ότι θα πρέπει να ειδοποιείται ο οφειλέτης). Δεν προκύπτει από οποιαδήποτε διάταξη η ανάγκη χορήγησης άδειας του πτωχευτικού δικαστηρίου (άρθρ. 4, 52 - 54 ΠτωχΚ) ή η παροχή της έγκρισής του για την εκποίηση κινητών. Μοναδική περίπτωση εμπλοκής του πτωχευτικού δικαστηρίου, κατά τη διαδικασία εκποίησης των κινητών, είναι εκείνη της παραγράφου 3 του άρθρου 84 ΠτωχΚ, σύμφωνα με την οποία το πτωχευτικό δικαστήριο αποφαινεται αμετάκλητα, αφενός μεν, επί της προσφυγής που ασκείται ενώπιον του κατά της πράξης του εισηγητή που επικυρώνει την απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών για τον τρόπο εξακολούθησης των εργασιών της πτώχευσης (λ.χ. με ρευστοποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας), αφετέρου δε, επί της απόφασης της συνέλευσης, στην περίπτωση που ο εισηγητής δεν την επικυρώνει. Ήδη, μετά τις τροποποιήσεις που επέφερε στον ΠτωχΚ ο ν. 4446/2016, η χορήγηση άδειας ή η παροχή έγκρισης του πτωχευτικού δικαστηρίου δεν είναι απαραίτητη ούτε στις περιπτώσεις εκποίησης ακινήτων της πτωχευτικής περιουσίας (άρθρα 147 επ. ΠτωχΚ, όπως η παράγραφος 2 του άρθρου 147 αντικαταστάθηκε με το άρθρ. 8 παρ.9 του ν. 4446/2016), αλλά ούτε σε περιπτώσεις εκποίησης της επιχείρησης του οφειλέτη, ως συνόλου, με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό κατ' άρθρο 137 του ίδιου Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε πλέον με το άρθρο 8 παρ.3 του παραπάνω νόμου 4446/2016, ενώ εξακολουθεί να απαιτείται απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου για την εκποίηση της επιχείρησης, ως συνόλου ή και κλάδων αυτής, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 19 ΠτωχΚ. Περαιτέρω, παρά το γεγονός ότι ο νόμος αναφέρεται σε πώληση από τον σύνδικο "των εμπορευμάτων και των κινητών εν γένει της πτώχευσης", οι όροι αυτοί πρέπει να εκληφθούν υπό την ευρεία έννοιά τους, ώστε να καταλαμβάνονται όλα τα αντικείμενα (και μάλιστα

ενσώματα και ασώματα - άυλα, αναλωτά και μη, αναντικατάστατα και μη) που περιλαμβάνονται στην πτωχευτική περιουσία και δεν έχουν χαρακτήρα ακινήτου, όπως είναι τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας και, ειδικά, το σήμα (άρθρα 16 παρ.1 ΠτωχΚ και 133 παρ.3 ν.4072/2012, υπό τις διατάξεις του οποίου κρίνεται η τύχη του επίδικου σήματος, αφού η κήρυξη της πτώχευσης της σηματούχου "... " έλαβε χώρα στις 31-10-2013, με ημερομηνία παύσης των πληρωμών 21-6-2013). Κατά συνέπεια, και τα δικαιώματα αυτά (της βιομηχανικής ιδιοκτησίας), που υπάγονται στα "ειδικά περιουσιακά στοιχεία", κατ' άρθρα 1022 επ. ΚΠολΔ, εκποιούνται κατά την πτωχευτική διαδικασία, όπως και τα κινητά, και, ειδικότερα, αν η εκποίηση διενεργείται κατά το στάδιο της ένωσης των πιστωτών, υπό τη μορφή της εκποίησης των κατ' ιδίαν στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας, σύμφωνα με την ειδική διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 77 και 146 του ΠτωχΚ, από τον σύνδικο, κατόπιν άδειας του εισηγητή (υπέρ του οποίου, να σημειωθεί, ορίζεται, άλλωστε, τεκμήριο αρμοδιότητας στην τελευταία παράγραφο του άρθρου 59 ΠτωχΚ, ενώ με τις τροποποιήσεις που επήλθαν με τους νόμους 4446/2016 και 4472/2017 - άρθρο 62 - οι εξουσίες του αυξήθηκαν, χάριν της επιτάχυνσης της διαδικασίας), χωρίς να υπάρχει ανάγκη να εκδοθεί απόφαση από το πτωχευτικό δικαστήριο. Επισημαίνεται ότι η προαναφερόμενη ρύθμιση του ΠτωχΚ, για την πτωχευτική εκποίηση των κινητών, προέρχεται, ανάλογα με το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η πτώχευση, από τα άρθρα 576, 630 παρ.1 και 666 του ΕμπΝ, υπό την ισχύ του οποίου, κατά το στάδιο της ένωσης των πιστωτών της πτώχευσης, η εκποίηση των κινητών πραγμάτων της πτωχευτικής περιουσίας γινόταν από τον σύνδικο που τελούσε κάτω από την επιτήρηση του εισηγητή, χωρίς να απαιτείται ειδική άδεια του εισηγητή και απόφαση του δικαστηρίου, όπως για τα ακίνητα που μπορούσαν να εκποιηθούν. Οι συναφείς με την εν λόγω εκπονητική διαδικασία διατάξεις του ΠτωχΚ είναι καθ' όλα αυτάρκεις και δεν υπάρχει έδαφος αναλογικής εφαρμογής διατάξεων του ΚΠολΔ και, συγκεκριμένα, των άρθρων 1022 επ., δεδομένου ότι προσφυγή σε αναλογική εφαρμογή διάταξης προϋποθέτει κενό δικαίου και ομοιότητα της αρρύθμιστης με συναφείς ρυθμισμένες περιπτώσεις (ΑΠ Ολομ. 7/2017) και, συγκεκριμένα, με περιπτώσεις που ρυθμίζονται από τη σχετική πτωχευτική νομοθεσία (πρβλ. ΑΠ Ολομ. 15/1992). Ειδικότερα: Με τη θεσμοθέτηση των διατάξεων των άρθρων 1022 επ. ΚΠολΔ, διευρύνονται τα υποκείμενα σε εκτέλεση περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη προς όφελος του δανειστή, του οποίου ενισχύεται η δικονομική προστασία, καθόσον τίθεται στη διάθεσή του και καθίσταται υπέγγυα και αντικείμενο αναγκαστικής κατάσχεσης ολόκληρη η περιουσία του οφειλέτη του,

ώστε να μη διαφεύγει κανένα περιουσιακό αγαθό του τελευταίου που είναι δυνατό με τη δέσμευσή του να καταλήγει στην ικανοποίηση του δανειστή του, όπως είναι και τα άυλα περιουσιακά αγαθά που μέχρι τη ρύθμιση των άρθρων 1022 επ. ΚΠολΔ δεν ήταν δεκτικά κατάσχεσης. Η κατάσχεση, ως ατομικό μέτρο δίωξης, διέπεται από το γενικότερο σύστημα της διάθεσης (άρθρο 106 ΚΠολΔ) και την ειδικότερη αρχή της πρωτοβουλίας του επισπεύδοντος δανειστή (άρθρο 927 ίδιου Κώδικα), ενώ έχει ως αντικείμενο ορισμένα και εξατομικευμένα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Γι' αυτό, κατάσχεση, κατά το άρθρο 1022 ΚΠολΔ, μπορεί να γίνει σε συγκεκριμένο περιουσιακό δικαίωμα του καθ' ου η εκτέλεση και προϋποθέτει δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση. Με αυτόν τον τρόπο νοείται και η αναγκαστική κατάσχεση σε σήμα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 133 παρ.2 του ν. 4072/2012: αυτή επισπεύδεται κατά του οφειλέτη - σηματούχου από δανειστή που, αφού υπέβαλε αίτημα να επιτραπεί η κατάσχεση του σήματος, πέτυχε να εκδοθεί η απόφαση του άρθρου 1023 ΚΠολΔ και τήρησε τις διατυπώσεις του άρθρου 1025 του ίδιου Κώδικα. Τα χαρακτηριστικά, όμως, αυτά της ατομικής αναγκαστικής εκτέλεσης αντιδιαστέλλονται προς την πτώχευση ως σύστημα καθολικής και συλλογικής εκτέλεσης που καταλαμβάνει όλους τους πτωχευτικούς πιστωτές και ολόκληρη την περιουσία του οφειλέτη που πτώχευσε, δεδομένου ότι με την ατομική αναγκαστική εκτέλεση επιδιώκεται η πραγμάτωση του περιεχομένου του δικαιώματος συγκεκριμένου δανειστή ή συγκεκριμένων δανειστών με μέσα ατομικής αναγκαστικής εκτέλεσης (που ουσιαστικά τους είναι η ατομικότητα και η ειδικότητα) και, συγχρόνως, η πραγμάτωση της ευθύνης του οφειλέτη, ενώ με την πτώχευση επιδιώκεται η εξασφάλιση της αρχής της ισότητας όλων των δανειστών με την, κατά κανόνα, εκκαθάριση ολόκληρης της περιουσίας του οφειλέτη, εκτός, φυσικά, αν η ικανοποίηση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω της οικονομικής επιβίωσής του. Έτσι, στην πτωχευτική εκποίηση δεν υφίσταται επισπεύδων την εκτέλεση, στον οποίο τελολογικά αποβλέπει η διάταξη του άρθρου 1022 ΚΠολΔ, ενώ, αντίστοιχα, λόγω της πτωχευτικής απαλλοτρίωσης, δεν νοείται κατάσχεση στοιχείου της περιουσίας του οφειλέτη προς ικανοποίηση του δανειστή, την οποία (κατάσχεση) προϋποθέτει το πιο πάνω άρθρο 1022 ΚΠολΔ. Με βάση όσα αναπτύχθηκαν, δεν υπάρχει έδαφος αναλογικής εφαρμογής των άρθρων 1022 επ. ΚΠολΔ στη συλλογική διαδικασία της πτώχευσης, η οποία κινείται και κατευθύνεται από τον σύνδικο που ασκεί δημόσια εξουσία - δημόσιο λειτούργημα, υπό την εποπτεία ενός δικαστή (του εισηγητή πτωχεύσεων), και καταλαμβάνει το σύνολο της πτωχευτικής περιουσίας του οφειλέτη, δηλαδή έχει καθολικό χαρακτήρα. Εκτός

από αυτά, 1) δεν μπορεί να δικαιολογηθεί, κατά την εκποίηση περιουσιακού στοιχείου στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας, ιδίως, όταν αυτή εισέρχεται στο στάδιο της ένωσης πιστωτών, η ευχέρεια που παρέχεται στο δικαστήριο, κατ' άρθρο 1023 παρ.2 ΚΠολΔ, "να μην επιτρέψει την κατάσχεση, αν κρίνει...ότι το αποτέλεσμα της θα είναι ασύμφορο" και 2) οι εναλλακτικές λύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1024 παρ.1 του ίδιου Κώδικα ("το δικαστήριο...ορίζει τα μέσα που κρίνει πρόσφορα για την αξιοποίηση του δικαιώματος και ιδίως μπορεί να διατάξει να μεταβιβαστεί το δικαίωμα σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση...και, αν δεν κρίνει πρόσφορα τα μέτρα αυτά, διορίζει διαχειριστή...") δεν προσιδιάζουν στη φύση της πτώχευσης ως διαδικασίας συλλογικής και καθολικής εκτέλεσης, κατά την οποία, αφενός, όπως έχει προεκτεθεί, δεν υφίσταται επισπεύδων την εκτέλεση και αφετέρου, αναφορικά με την επιλογή του διαχειριστή, που ικανοποιεί μόνο μακροπρόθεσμα την αξίωση του επισπεύδοντος δανειστή, τούτο δεν συνάδει με τη φύση της πτωχευτικής εκκαθάρισης και την ανάγκη ταχείας περάτωσης της. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 559 αριθμ. 1 του ΚΠολΔ, αναίρεση επιτρέπεται αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών...Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί, ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί, ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή. Στην περίπτωση που το δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν, η παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου κρίνεται με βάση τα πραγματικά περιστατικά που ανέλεγκτα το δικαστήριο της ουσίας δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν και την υπαγωγή τους στο νόμο και ιδρύεται αυτός ο λόγος αναίρεσης, αν οι πραγματικές παραδοχές της απόφασης καθιστούν φανερή την παραβίαση. Με το λόγο αυτόν δεν επιτρέπεται να πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση κατά την εκτίμηση των αποδείξεων, υπό την επίκληση ότι αυτή παραβίασε κανόνα ουσιαστικού δικαίου, που δεν ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο κατά το άρθρο 561 παρ. 1 ΚΠολΔ. Στην προκείμενη περίπτωση, το Εφετείο, με την πληττόμενη απόφασή του, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. ΚΠολΔ και 54 παρ.1 εδάφ. α' ν. 3588/2007), δέχθηκε, ανέλεγκτα (άρθρο 561 παρ.2 ΚΠολΔ), τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά, σχετικά με το κρίσιμο για την έκβαση του λόγου αναίρεσης ζήτημα: [Η εταιρία με την επωνυμία "ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ... ΑΕΒΕ", με τον δ.τ κατά το έτος 2008 "...", συγχωνεύθηκε με την εταιρία " ..." και την θυγατρική της "...

A.E", δυνάμει της .../30-12-2008 εγκριτικής απόφασης του Υπουργείου Ανάπτυξης - Δ/ση ΑΕ και Πίστεως, νομίμως δημοσιευθείσα στο.....30-12-2008 ΦΕΚ. Μετά την συγχώνευση ο διακριτικός της τίτλος μεταβλήθηκε σε "...". Περαιτέρω με την .....1142/31-10-2013 απόφαση αυτού του Δικαστηρίου η παραπάνω εταιρία κηρύχθηκε σε κατάσταση πτώχευσης, ως σύνδικος δε της εν λόγω πτώχευσης διορίσθηκε η καθής η ανακοπή. Με την ..... 2209/21-7-2014 έκθεση της Εισηγήτριας Πτωχεύσεων πραγματοποιήθηκε η συνέλευση του άρθρ.84 ΠτΚ. Η πτώχευση έκτοτε βρίσκεται στο στάδιο της ένωσης πιστωτών με την ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της πτωχεύσασας εταιρίας. Στο πλαίσιο των παραπάνω ρευστοποιήσεων η σύνδικος της πτώχευσης της παραπάνω εταιρίας υπέβαλε στην Εισηγήτρια της πτώχευσης την από 11-11-2014 και με αριθμ. καταθ. ...12-11-2014 αίτηση με την οποία ζητούσε να της επιτραπεί να εκποιήσει το εμπορικό σήμα "...", το οποίο είναι διεθνές, κοινοτικό και ημεδαπό και στο οποίο περιλαμβάνονται 53 σήματα, που χαρακτηρίζονται από την λέξη "...", και διάφορες απεικονίσεις, ανάλογα με το προϊόν και την κλάση που χαρακτηρίζουν. Στη συνέχεια εκδόθηκε η...../9-12- 2014 έκθεση της Εισηγήτριας Πτωχεύσεων, όπως αυτή διορθώθηκε με την.....-2-2015 πράξη της, η οποία έκανε δεκτή την αίτηση της συνδίκου της πτώχευσης και επέτρεψε σε αυτήν την εκποίηση του παραπάνω εμπορικού σήματος "...", (στο οποίο, όπως προαναφέρθηκε, περιλαμβάνονται 53 σήματα), με συνολική τιμή εκποίησης το ποσό των 779.728,29 ευρώ και τιμή πρώτης προσφοράς ίση προς τα 2/3 αυτής, δηλ. το ποσό των 519.818,86 ευρώ. Η εκποίηση των παραπάνω σημάτων πραγματοποιήθηκε στις 2-2-2015 και στη συνέχεια εκδόθηκε η .....-2-2015 κατακυρωτική έκθεση της Εισηγήτριας Πτωχεύσεων, όπως διορθώθηκε με την.....-2-2015 πράξη της και το παραπάνω εμπορικό σήμα (53 διαφορετικά προϊόντα) κατακυρώθηκε στην προσθέτως παρεμβαίνουσα στην πρωτόδικη δίκη ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "... ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και ήδη μετονομασθείσα σε "... ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ" και τον δ.τ "... Α.Ε.", αντί συνολικού τιμήματος 520.000 ευρώ, που καταβλήθηκε αμέσως στη σύνδικο από την υπερθεματίστρια με την παράδοση της ..... τραπεζικής επιταγής της ..., ποσού 520.000 ευρώ, που μεταβιβάστηκε με οπισθογράφηση. Σύμφωνα όμως με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη, η σύνδικος της πτώχευσης έπρεπε να λάβει την άδεια του πτωχευτικού Δικαστηρίου και όχι να ζητήσει και να λάβει άδεια για την εκποίηση του επίδικου σήματος από την Εισηγήτρια της πτώχευσης, αφού αποκλειστικά αρμόδιο να χορηγήσει την εν λόγω άδεια εκποίησης σημάτων είναι το πτωχευτικό Δικαστήριο, το οποίο

αναλαμβάνει μετά την κήρυξη της πτώχευσης όλες τις αρμοδιότητες τις ρυθμιστικές της διαδικασίας της συλλογικής εκτέλεσης, παρεμβαίνει ρυθμιστικά και διαπλαστικά στην πτωχευτική διαδικασία και παρέχει όλα τα εχέγγυα στάθμισης των συμφερόντων των αναγγεληθέντων δανειστών και της ανάγκης ρευστοποίησης των ειδικών περιουσιακών στοιχείων, όπως είναι το σήμα. Εξάλλου, λόγω της ιδιομορφίας του δικαιώματος επ' αυτού και της δυσχέρειας επίλυσης των θεμάτων που ανακύπτουν στα πλαίσια της αναγκαστικής εκποίησης του, είναι απαραίτητη η παρεμβολή του πτωχευτικού Δικαστηρίου, κατά την αναλογική εφαρμογή του άρθρου 1022 επ. ΚΠολΔ, καθώς το δικαίωμα επί του σήματος αποτελεί ειδικό περιουσιακό στοιχείο και περιλαμβάνεται στα οικονομικώς αυθύπαρκτα περιουσιακά αντικείμενα του οφειλέτη.

Συνεπώς η άδεια του Δικαστηρίου, για την εκποίηση του σήματος αντικαθιστά την άδεια της Εισηγήτριας της πτώχευσης, καθώς το παραπάνω άρθρο εφαρμόζεται αναλογικά στην πτώχευση, εφόσον αυτή αποτελεί διαδικασία συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που έκρινε ότι έπρεπε να χορηγηθεί άδεια του πτωχευτικού Δικαστηρίου για την εκποίηση των σημάτων και δεν αρκούσε η άδεια της Εισηγήτριας της πτώχευσης, αν και με ελλιπή εν μέρει αιτιολογία, η οποία πρέπει να αντικατασταθεί, κατ' άρθρο 534 ΚΠολΔ, δεν έσφαλε και εφάρμοσε ορθά το νόμο...]. Με βάση τις παραδοχές αυτές, το Εφετείο, αφού συνεκδίκασε, α) την από 28-7-2016 έφεση της συνδίκου της πτώχευσης της "... " και β) την από 25-4-2016 έφεση της ανώνυμης εταιρείας "... Α.Ε." (που είχε ασκήσει πρόσθετη, υπέρ της συνδίκου, παρέμβαση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, κατ' άρθρ. 752 παρ.2 ΚΠολΔ), κατά της πρωτόδικης 286/2016 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, τις απέρριψε, ως κατ' ουσίαν αβάσιμες, επικυρώνοντας, κατά τούτο, την πρωτόδικη απόφαση που είχε κρίνει ομοίως, κατά το μέρος που ενδιαφέρει στην παρούσα δίκη, με το να δεχθεί, ως ουσιαστικά βάσιμη, την ένδικη, από 30-1-2015, ανακοπή της ανώνυμης εταιρείας "... Α.Ε." (απορρίπτοντας, παράλληλα, την πρόσθετη παρέμβαση της "... Α.Ε.) και να ακυρώσει την πτωχευτική εκποίηση του εμπορικού σήματος "...", κρίνοντας ότι για την εκποίηση αυτή η σύνδικος της πτώχευσης έπρεπε να λάβει την άδεια του πτωχευτικού δικαστηρίου, κατ' αναλογική εφαρμογή των άρθρων 1022 επ. ΚΠολΔ. Με την κρίση του, όμως, αυτή το Εφετείο παραβίασε, ευθέως, τις διατάξεις των άρθρων 146 και 77 του ΠτωχΚ που είναι και ουσιαστικού δικαίου, υποπίπτοντας στην πλημμέλεια του άρθρου 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ, καθόσον, σύμφωνα με όσα έχουν προεκτεθεί, για την εκποίηση σήματος που διενεργείται σε

χρόνο που η πτώχευση βρίσκεται στο στάδιο της ένωσης των πιστωτών, δεν απαιτείται να έχει χορηγηθεί στον σύνδικο άδεια του πτωχευτικού δικαστηρίου παρά μόνο, ύστερα από σχετικό αίτημά του, άδεια του εισηγητή των πτωχεύσεων δικαστή.

Συνεπώς, ο μοναδικός, από το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ, λόγος αναιρέσης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, με τον οποίο προβάλλονται οι αιτιάσεις αυτές, είναι βάσιμος.

Μετά από αυτά, η κρινόμενη αίτηση αναιρέσης του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου πρέπει να γίνει δεκτή και η προσβαλλόμενη απόφαση να αναιρεθεί υπέρ του νόμου, κατά το προαναφερόμενο κεφάλαιο της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί υπέρ του νόμου την 967/2017 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, κατά το κεφάλαιο που αναφέρεται στο σκεπτικό της παρούσας.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 15 Φεβρουαρίου 2018.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 15 Μαρτίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ